

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

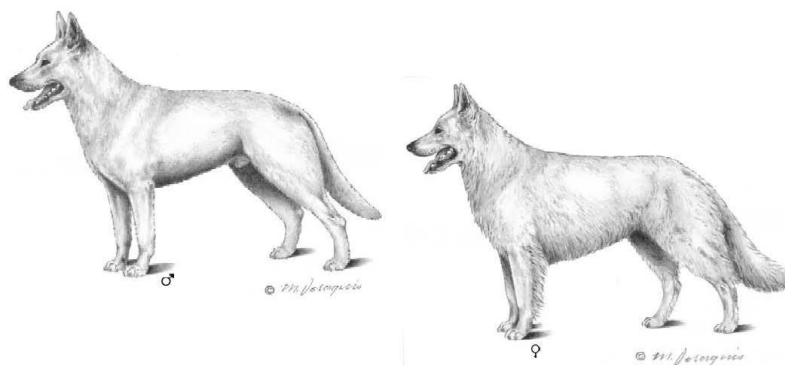
12.08.2011/FR

Standard-FCI č. 347

BÍLÝ ŠVÝCARSKÝ OVČÁK

Tato ilustrace nepředstavuje nutně ideál plemene. ©NKU Picture Library.

Tyto ilustrace nepředstavují nutně ideál plemene. ©NKU Picture Library.

PŮVOD: Švýcarsko

Překlad : Helena Dvořáková

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU : 04.07.2011.

POUŽITÍ: Společenský a rodinný pes.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 1 Psi ovčáčtí a pastevečtí (s výjimkou švýcarských salašnických plemen).
Sekce 1 Psi ovčáčtí.
Bez pracovní zkoušky.

KRÁTKÝ VÝTAH Z HISTORIE: V Americe a v Kanadě bílí ovčáci pomalu počali ztrácet svoji specifčnost. První jedinci tohoto plemene byli do Švýcarska přivezeni na počátku 70. let. Americký pes « Lobo », narozený 5. března 1966, by mohl být považován za zakladatele tohoto plemene ve Švýcarsku. Potomci zmíněného psa, zapsaní ve švýcarské plemenné knize (LOS), stejně jako další jedinci, dovezení přímo z USA a Kanady, se stali základem pro další chov a rozšířili se po celé Evropě ; zde se toto plemeno

chová čistokrevně již po mnoho generací. Bílí ovčáci jsou zapisováni jako samostatná rasa do přílohy švýcarské plemenné knihy již od roku 1991.

CELKOVÝ VZHLED: Bílý ovčák je robustní, svalnatý, středně velký, má vzpřímené uši a dvojitou délku srsti – středně dlouhou nebo dlouhou ; má obdélníkový rámec ; jeho kostra je středně silná, jeho silueta je elegantní a harmonická.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Jeho tělesný rámec je mírně delší, poměr mezi délkou těla (měřenou od předního výstupku lopatky po sedací hrbol) a výškou v kohoutku je 12 :10. Vzdálenost od stopu ke konci nosní houby mírně převyšuje vzdálenost od stopu k týlnímu hrbolu.

POUŽITÍ / POVAHA: Je to živý, vyrovnaný pohyblivý, ostražitý a snadno cvičitelný pes. V kontaktu je milý a nevtíravý. Je dobře socializovatelný a kontaktní se svým pánem. Nikdy nesmí být bázlivý nebo neadekvátně agresivní. Je veselý a poslušný. Je to pracovní a sportovní pes s potenciálem k všestrannému využití. Jeho socializovatelnost a snadná přizpůsobivost mu umožňují snadnou integraci ve společnosti.

HLAVA:

ČÁST MOZKOVÁ: Mohutná, suchá, jemně cizelovaná a ve správném poměru k tělu. Je klínovitá, při pohledu zepředu i z boku má tvar klínu. Horní linie mozkovny a nosního hřbetu jsou paralelní.

Mozkovna: Málo klenutá, střední dělicí rýha jen naznačená.

Stop: Málo výrazný, ale přesto dobře patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Je středně velká, žádoucí je černá pigmentace ; sněžný nos, stejně jako nosní houba se světlým pruhem jsou přípustné.

Čenichová partie: Silná, střední délky vzhledem k mozkovně ; Nosní hřbet a spodní osa čenichu jsou rovné a lehce sbíhavé směrem k nosní houbě.

Pysky : Suché, přiléhavé, co nejvíce černé.

Čelisti / Zuby: Zuby jsou silné a kompletní, s nůžkovým skusem. Zuby jsou kolmo postavené ve vztahu k čelistem

Oči: Středně velké, mandlového tvaru, uložené mírně šikmo ; mají hnědou až tmavě hnědou barvu ; oční víčka, jejichž výrazné černé lemování je upřednostňováno, dobře přiléhají k oční kouli.

Uši: Jsou nesené perfektně vztyčené, jsou vysoko nasazené, postavené paralelně, mířící dopředu, mají tvar protáhlého trojúhelníku, na konci mírně zaobleného.

KRK: Není příliš dlouhý, je dobře osvalený, harmonicky navazující na trup ; bez laloku ; horní linie krku je elegantně klenutá a přechází v hlavu, nesenou mírně výše, než je kohoutek.

TRUP

Horní linie: Silná, svalnatá, středně dlouhá.

Kohoutek: Výrazný.

Hřbet: Vodorovný, silný.

Bedra: Silně osvalená.

Zád: Střední délky a šířky ; má mírný sklon od svého počátku směrem k nasazení ocasu.

Hrudník: Není příliš široký, je hluboký (okolo 50% kohoutkové výšky), dosahuje úrovně lokte, hrudní koš je oválného průřezu, hrudní koš je dlouhý. Předhrudí zřetelné.

Spodní linie a břicho: Slabiny štíhlé a pevné ; spodní linie se mírně zdvíhá směrem k zádi.

OCAS: Má tvar šavle, je dobře osrstěný po celém obvodu, směrem ke špičce zeštíhluje ; je nasazený spíše níže, dosahuje nejméně k hlezennímu kloubu, v klidu je nesený svěšený anebo mírně prohnutý směrem vzhůru ve své poslední třetině ; v pohybu je nesen poněkud výše, ale nikdy ne výše než je linie hřbetu.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné, suché, se středně silnou kostrou. Při pohledu zepředu rovné, středně široká fronta. Při pohledu z boku správně zaúhlené.

Lopatky: Lopatková kost je dlouhá, šikmo uložená, svírá korektní úhel s ramenní kostí ; celá tato partie je dobře osvalená.

Ramenní kost: Správné délky, silně osvalená.

Lokty: Přiléhající k tělu.

Předloktí: Dlouhé, rovné a suché.

Nadprstí: Silné, málo šikmé.

Přední tlapky: Oválné, prsty sevřené a klenuté ; polštářky pevné, odolné a černé ; drápy jsou žádoucí co nejtmaší.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné, suché, se střední kostrou, střední šířky. Při pohledu zezadu jsou postavené rovně a paralelně, mírně daleko od sebe ; při bočním pohledu jsou dobře zaúhlené.

Stehna: Střední délky, silně osvalená.

Kolena: Adekvátně zaúhlená.

Podkolení: Středně dlouhé, šikmo postavené, se silnými kostmi a silným svalstvem.

Hlezno: Silné, dobře zaúhlené.

Zánartí: Středně dlouhé, rovné, suché.

Zadní tlapky: Oválné, zadní tlapky jsou o něco delší než přední, prsty jsou sevřené a klenuté ; polštářky pevné, odolné, černé. Drápy jsou žádoucí co nejtmaší.

POHYB: Pohyb v pravidelném rytmu, lehký a pružný ; krok hrudních končetin je dlouhý, s výrazným posunem ; v klusu je pohyb plynulý a snadný.

KUŽE: Je prosta vrásek, tmavě pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ

Srst:

Srst polodlouhá: Dvojitá srst je hustá a přiléhavá, podsada hojná ; krycí srst je hladká a tvrdá ; na hlavě, uších a předních stranách končetin je srst o něco kratší, na šíji a na zadních stranách končetin je o něco delší. Srst mírně zvlněná, ale tvrdá je přípustná.

Srst dlouhá : Dvojitá srst je hustá a přiléhavá ; podsada hojná ; krycí srst je hladká a tvrdá ; na hlavě, uších a předních stranách končetin je srst o něco kratší, na šíji a na zadních stranách končetin je o něco delší. Na šíji je zřetelná hřiva, na končetinách tvoří srst praporec a kalhoty. Ocas je huňatý. Délka srsti není nikdy příliš přehnaná. Srst poněkud zvlněná, ale tvrdá je přípustná.

Zbarvení: Bílá.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Kohoutková výška: Psi 58-66 cm, **Váha:** 30-40 kg zhruba

Feny 53-61 cm, 25-35 kg zhruba

Jedinci dobrého typu, jejichž výška mírně přesahuje spodní nebo horní hranici, stanovenou standardem, nemusí být vyloučeni.

VADY :

Všechny odchylky od výše řečeného musí být považovány za vady a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti a jejich vlivu na zdraví a pohodu psa a na jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

- Nenápadná přítomnost plavé srsti (lehký zažloutlý až hnědočervený odstín) na uších, na hřbetě a na ocase.
- Depigmentace nosní houby, pysků, a nebo očních víček.
- Paspárky, s výjimkou států, kde je jejich odstranění zakázáno platným zákonem.

HRUBÉ VADY:

- Jedinec ošklivý, kvadratický (příliš krátkého tělesného rámce).
- Nedostatečně patrný pohlavní dimorfismus (rozdíl mezi psem a fenou).

- Chybění více zubů jak 2xPM1. M3 nejsou brány v potaz.
- Ucho zavěšené, ucho poloklopené, ucho zlomené.
- Hřbetní linie příliš spáditá.
- Ocas zatočený, zlomený, tvořící na konci háček, nesený na hřbetě.
- Krycí srst jemná, hedvábná, vlnatá (vlna), kudrnatá, špatně přiléhavá (otevřená). Srst výrazně dlouhá bez podsady.
- Nápadná přítomnost plavé srsti (zažloutlý až hnědočervený odstín) na uších, na hřbetě a na ocase.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Jedinec agresivní nebo silně bázlivý.
- Všichni psi, na nichž je patrné fyzické postižení anebo vady psychiky, budou vyloučeni.
- Jedinec bázlivý, silně ustrašený, agresivní ze strachu, napadající bezdůvodně, letargické povahy.
- Jedno nebo obě oči modré. Oči vypouklé.
- Entropium, ektropium.
- Předkus nebo podkus, nepravidelný skus (zkřížené řady řezáků).
- Nosní houba, pysky a okraje očních víček totálně depigmentované.
- Kůže a polštářky tlapek totálně depigmentované.
- Albinismus.

NB : Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.